

udsat og forsvarlig afmærket Redskab skal altid, hvis Skade forårsages, medføre saavel Erstatningspligt som Strafansvar.

5. De gældende Bestemmelser om *Indtagelse og Benyttelse af Bundgarnspladser* er dels omformede, dels supplerede med nye. Det bestemmes saaledes udtrykkelig, at Bundgarnspladser kan indtages ikke alene udenfor Kysten, men ogsaa udenfor landløs Grund og i Række udefter. Fremdeles: alle, der ønsker at benytte en Plads, naar flere har afmærket en saadan, skal gøre Anmeldelse til Fiskerikontroløren. Endvidere opstilles det som Betingelse for Ret til Deltagelse i Lodtrækning om en Bundgarnsplads, at den paagældende har fyldt 18 Aar og derhos mindst i 2 Aar har drevet Fiskeri som Erhverv. Endvidere gøres det til Pligt for den, som lovlig har indtaget eller efter Lodtrækning faaet overladt en Bundgarnsplads, snarest muligt og senest den 30. April, for saa vidt Isforhold ikke er til Hinder derfor, at *afmærke* Pladsen for Redskabets Hovedpæl (Yderpæl) ved Bøje eller Væger eller ved Anbringelse af selve Hovedpælen. Ligeledes er der foreslaaet fastsat en Tidsfrist, inden hvilken Garnet skal være udsat i fiskedygtig Stand, nemlig 1. September. Oversiddelse af disse Frister skal medføre Fortrinsrettens Fortabelse.

6. I Loven af 1907 er der givet forskellige Regler for *Afmærkning af Redskaber* langs de aabne Kyster og af Redskaber i Fjorde, Vige og andre Indvande. I Lovforslaget er denne Adskillelse faldet bort, saaledes at Afmærkningsreglerne for Redskaber langs de aabne Kyster er udvidet — i det væsentlige uforandret, som de staar i Loven af 1907 — til at gælde ogsaa for Fjorde, Vige og andre Indvande.

7. Med Hensyn til Retten til *Fiskeri med Aalegaarde* foreslaas de gældende Regler bibeholdt*), dog med nogle Ændrin-

*) Dette er i Overensstemmelse med, hvad Flertallet indenfor det af Ministeriet nedsatte „Udvalg“ (o: Udvalget undtagen Nordby) havde foreslaaet. Det nævnte Mindretal fandt i det hele, at „det er en meget uheldig Ordning, der blev indført ved Loven af 4. Maj 1907, for saa vidt angaar Afgørelse af Tvistigheder om Aalegaardsretten. Det var et absolut Brud paa en aarhundredgammel Lovgivning, der her skete. Med eet Slag blev denne betydelige Rettighed i Realiteten afskaffet som saadan“. Mindretallet havde i Udvalget stillet forskellige, i Udvalgets Betænkning særlig nævnte Ændringsforslag, hvorved han søgte „at faa gjort en Begyndelse til at faa de største Fejl rettet i en fremtidig Lov; men Bestræbelserne i saa Henseende er foreløbig mislykkede“.